

Una casa a Salou

Tant que havíem arribat a discutir per si calia dir el carrer del Consell de Cent o, simplement, el carrer Consell de Cent i ara resulta que n'hi ha que ho han simplificat del tot, que han suprimit fins i tot la paraula carrer i diuen, per exemple, que «viuen a Consell de Cent». I, anàlogament, ens parlen de Canuda, de Petritxol o de Tuset, no com si fossin vies urbanes sinó uns indrets geogràfics amb aquests noms: Viuen a Consell de Cent però treballen a Canuda. Fa temps que no han anat a Tuset però aquesta tarda aniran a Petritxol.

En les indicacions de domicili, és a dir, en les adreces, especialment quan són escrites, és lògic que, atenent la brevetat que sempre ha de presidir les mencions d'aquesta mena, s'hagi arribat a prescindir — si no es deixa en una inicial o abreviatura— del nom comú específic de la via urbana: carrer, plaça, passeig, avinguda, etc. I també és cert que hi ha tota una fraseologia, certament difícil de sistematitzar, en què ens sembla normal l'eliminació d'aquest nom comú: Vam pujar per Balmes i vam baixar per Muntaner. Viu a Provença cantonada Aribau. Tanmateix, aquesta tendència actual ens sembla francament exagerada i és evident que molts dels qui la segueixen sense reserves és perquè els ha agafat desprevinguts i no s'han aturat a pensar en la violència que fan a la seva expressió tradicional.

Aquest tractament nominal dels carrers com a indrets geogràfics té, a més, l'inconvenient que molts dels noms de les vies urbanes ja són noms geogràfics, especialment de nuclis de poblament. Aleshores, quan ens diuen que «viuen a Tarragona però que tenen un pis a Salou», o bé «que abans vivien a Girona i que ara viuen a Calaf i treballen a Vic», podem tenir el dubte del que realment ens han volgut dir i arribar a entendre una cosa en lloc d'una altra.

ALBERT JANE